

финансовия инструмент (или групата от финансови инструменти) да се оценят приблизително по надежден начин, предприятието използва договорните парични потоци през пълния договорен срок на финансовия инструмент (или групата от финансови инструменти).

5. Разходите със загуби от обезценка на финансови активи се изчисляват по модел, съобразен с основните изисквания на стандарта. Тези разходи се представят в отделна статия към приходите и разходите. Възстановените загуби от обезценка на активите също се представят в отделна статия в отчета.

Търговските вземания се групират за целите на обезценката. Обособяват се групи за исторически анализ и изчисляване на конкретен размер на обезценка според срокове на плащания, срокове на просрочия, връзка на клиента по отношение на свързаност и други допълнителни фактори.

6. Предприятието няма операции, по които да се явяват експозиции от рискове по хеджирани позиции. При необходимост от такива операции е избрана счетоводна политика за неприлагане на изискванията за отчитане на хеджирането на МСФО 9.

2.11 Търговски вземания

Търговските вземания се признават първоначално по справедлива цена, а впоследствие по амортизирана стойност (като се използва метода на ефективния лихвен процент), намалена с евентуална провизия за обезценка. Провизия за обезценка се прави в случай, че съществува обективно доказателство, че Дружеството няма да бъде в състояние да събере всички дължими суми, съгласно първоначалните условия по отношение на съответния разчет. Значими финансови затруднения на задълженото лице, вероятност за обявяване в несъстоятелност и ликвидация, финансово реструктуриране или невъзможност за изплащане на дълга (повече от 30 дни) се приемат като индикатор, че търговското вземане е обезценено. Сумата на провизията е равна на разликата между балансовата стойност на вземането и сегашната стойност на очакваните бъдещи парични потоци дисконтирани с първоначалният ефективен лихвен процент. Балансовата стойност на актива се намалява чрез използването на корективна сметка, а стойността на загубата се отразява в отчета за доходите като разход. Когато търговско вземане е несъбираемо, то се отписва от корективна сметка на търговските вземания. Последващо възстановяване на стойността, която е отписана, се отразява в намаление на разходите в отчета за доходите.

2.12 Парични средства и парични еквиваленти

Паричните средства и парични еквиваленти включват пари в брой, пари по банкови сметки, пари по брокерски сметки, други високо ликвидни краткосрочни инвестиции с падеж до 3 месеца, както и банкови овърдрафти. В баланса овърдрафтите се включват като краткосрочно задължение в категорията на краткосрочните заеми.

2.13 Акционерен капитал

Обикновените акции се класифицират като капитал. Разходите по емисията на нови акции, които са пряко свързани с нея, се отчитат в собствения капитал като намаление на постъпленията от емисията, като се елиминира ефекта на данъците върху дохода.

Когато Дружеството изкупува собствени акции, платената сума, включваща и съответните пряко свързани допълнителни разходи, (нетирана с ефекта на данъците върху дохода), се изважда от принадлежащия на собствениците на Дружеството капитал, докато обратно изкупените акции не се обезсилят, продадат или преиздадат. Когато тези акции по-късно

се продадат или произдадат, всеки приход, нетиран с пряко свързаните допълнителни разходи по транзакцията и съответния данъчен ефект, се включва в капитала, принадлежащ на собствениците на Дружеството.

2.14 Търговски задължения

Търговските задължения се признават първоначално по справедлива цена, а в последствие по амортизирана стойност като се използва метода на ефективния лихвен процент.

Търговските задължения се класифицират като краткосрочни задължения, освен ако Дружеството има безусловно право да отсрочи уреждането на задължението за период най-малко 12 месеца след датата на счетоводния баланс.

2.15 Заеми

Заемите се признават първоначално по справедлива стойност, намалена с направените разходи по извършването на транзакцията. В последствие заемите се отчитат по амортизируема стойност; всяка разлика между дължимите плащания (нетирани с разходите по извършването на транзакциите) и стойността на заема се признава в отчета за доходите през периода на заема, като се използва метода на ефективната лихва.

Заемите се класифицират като краткосрочни задължения, освен ако Дружеството има безусловно право да отсрочи уреждането на задължението за период най-малко 12 месеца след датата на счетоводния баланс.

2.16 Текущи и отсрочени данъци

Текущият данък върху дохода се изчислява на база данъчните закони в сила към датата на баланса в страната, където Дружеството генерира облагаеми доходи. Ръководството периодично преоценява позициите си, отразени в данъчните декларации, по отношение на обстоятелства, в които приложимата данъчна нормативна уредба е обект на интерпретация и отчита провизии, където е необходимо, за сумите, които се очаква да бъдат дължими като данъци.

Отсрочен данък се начислява по балансовия метод за всички временни разлики, явяващи се между данъчната основа на активите и пасивите и отчетната им стойност във финансови отчети. Ако обаче, данъчните временни разлики възникват от първоначалното признаване на актив или пасив, при което не е засегнато нито счетоводната, нито данъчната печалба (загуба) по време на транзакцията, то тази разлика не се осчетоводява. При изчисляване на отсрочените данъци се използват данъчните ставки (и нормативна уредба), действали към датата на съставяне на баланса, които се отнасят за периодите на очакваното обратно проявление на данъчните временни разлики.

Отсрочен данъчен актив се признава само в случай, че е вероятно наличието на достатъчни по размер бъдещи облагаеми печалби, срещу които тези активи да могат да бъдат използвани.

2.17 Доходи на наети лица

По линия на план за дефинирани вноски Дружеството изплаща вноски за пенсионни и социалноосигурителни планове на задължителна база. След като вноските веднъж са изплатени, Дружеството няма повече задължения за плащане. Вноските се признават като разход за персонала когато станат дължими. Предплатените вноски се признават за разход за бъдещ период до размера, до който сумите ще бъдат приспаднати от бъдещи плащания

или възстановени.

Съгласно Кодекса на труда работодателят е задължен да изплаща на персонала при настъпване на пенсионна възраст обезщетения, което в зависимост от трудовия стаж в предприятието към датата на прекратяване на трудовото правоотношение е в размер от 2 до 6 брутни заплати. По своите характеристики тази схема представлява план с дефинирани доходи. Счетоводната политика на дружеството е да назначава лицензирани актюери за издаване на доклади за дългосрочни задължения към персонала за обезщетения при пенсиониране, когато средносписъчният брой е над 100 души. В обратния случай ръководството счита изчислените суми за несъществени относно достоверността на годишния финансов отчет.

2.18 Провизии

Провизии за правни искове се признават когато Дружеството има сегашно правно или конструктивно задължение като резултат от минали събития; по-вероятно е да възникнат (отколкото да не възникнат) изходящи парични потоци за погасяване на задължението и когато може надеждно да се определи сумата на самото задължение. Провизии за бъдещи загуби от дейността не се признават.

Когато има няколко подобни задължения, вероятността да възникнат изходящи парични потоци за тяхното погасяване се оценява като се взема предвид целия клас от задължения. Провизия се признава дори и в случаите, в които вероятността да възникне изходящ паричен поток за дадено задължение в класа е малка.

2.19 Лизингови договори

Дружеството като лизингодател

Лизингодателят класифицира всеки от своите лизингови договори като договор за оперативен или за финансов лизинг. Лизинговият договор се класифицира като договор за финансов лизинг, ако с него се прехвърлят по същество всички рискове и изгоди от собствеността върху основния актив, и като договор за оперативен лизинг, ако с него не се прехвърлят по същество всички рискове и изгоди от собствеността върху основния актив.

Дали даден лизингов договор е договор за финансов или за оперативен лизинг зависи от същността на сделката, а не от формата на договора. Основни критерии, които индивидуално или в комбинация водят по принцип до класифициране на лизинговия договор като договор за финансов лизинг, са например:

- а) лизинговият договор прехвърля собствеността върху основния актив на лизингополучателя към края на срока на лизинговия договор;
- б) лизингополучателят притежава опция за закупуване на основния актив на цена, която се очаква да бъде достатъчно по-ниска от справедливата стойност към датата, на която опцията може да бъде упражнена, за да бъде достатъчно сигурно към датата на въвеждане, че опцията ще бъде упражнена;
- в) срокът на лизинговия договор покрива по-голямата част от икономическия живот на основния актив дори ако правото на собственост не е прехвърлено;
- г) на датата на въвеждане настоящата стойност на лизинговите плащания се равнява по същество на най-малко цялата справедлива стойност на основния актив;
- д) основният актив има дотолкова специфичен характер, че само лизингополучателят може да го използва без съществени модификации.

Дружеството като лизингополучател

МСФО 16 Лизинг е с изцяло променена концепция. Той въвежда нови принципи за признаване, измерване и представяне на лизинга чрез налагане на нов модел с цел да осигури по-достоверно и адекватно представяне на тези сделки най-вече при лизингополучателя. При

лизингополучателите водещият принцип на новия стандарт е въвеждането на еднотипен модел на счетоводно балансово третиране на лизинга – за всички лизингови договори с реална продължителност от повече от 12 месеца ще се признава актив под формата на „право на ползване“, който ще се амортизира за периода на договора, и респективно, ще се отчита финансов пасив за задължението по тези договори. Това е и съществената промяна спрямо действащата преди практика. За краткосрочни или на много ниска цена лизинги се допуска изключение и запазване на досегашната практика. Доколкото новият стандарт дава цялостна концепция, е направен от тяхна страна по-подробен анализ на условията на договорите с цел възможност да настъпят основания за рекласификация на определени лизингови сделки. Новият стандарт изисква разширяване на оповестяванията. Ръководството е направило проучване и е определило, че промените чрез новия стандарт оказват влияние върху счетоводната политика и върху стойностите и класификацията на активите, пасивите, операциите и резултатите на дружеството по отношение на част от договорите за оперативен лизинг, тъй като дружеството е лизингополучател.

За лизингов договор дружеството приема договор или част от договор, по силата на който срещу възнаграждение се прехвърля правото на ползване на даден актив (основния актив) за определен период от време. Договор за финансов лизинг е лизингов договор, при който се прехвърлят по същество всички рискове и изгоди, произтичащи от собствеността върху даден основен актив. Оперативен лизинг е лизингов договор, при който не се прехвърлят по същество всички рискове и изгоди, произтичащи от собствеността върху даден основен актив.

Лизингополучателят е избрал да прилага изискванията за признаване на активи с право на ползване и по отношение на:

а) краткосрочни лизингови договори;

б) лизингови договори, основният актив по които е с ниска стойност, когато е нов.

Лизингът на основен актив не отговаря на условията за лизинг на актив с ниска стойност, ако естеството на актива е такова, че когато е нов, активът обикновено не е с ниска стойност. Например, лизингът на автомобили не би отговарял на условията за лизинг на активи с ниска стойност, тъй като новият автомобил обикновено не е с ниска стойност. Основни активи с ниска стойност могат да бъдат например таблетки и персонални компютри, дребни канцеларски мебели и телефонни апарати. Предприятието не определя точен минимален праг в лева за активи, които да се третира по основния ред за признаване и отчитане, определен в стандарта. Лизингополучателят избира да прилага изискванията и за лизинговите договори, чийто срок изтича в рамките на 12 месеца от датата на първоначалното прилагане.

За посочените в горния абзац договори лизингополучателят не признава свързаните с тях лизингови плащания като разход по линейния метод за срока на лизинговия договор или на друга систематична база. Лизингополучателят прилага друга систематична база, когато тази база отразява по-точно ползите за лизингополучателя. Приема се, че основен актив с ниска стойност съществува, ако лизингополучателят може да се възползва от неговата употреба самостоятелно или заедно с други ресурси, които са лесно достъпни за лизингополучателя и не е силно зависим от други активи или е тясно свързан с тях.

В началото на договора предприятието преценява дали договорът представлява или съдържа елементи на лизинг. Даден договор представлява или съдържа елементи на лизинг, ако по силата на този договор се прехвърля срещу възнаграждение правото на контрол над използването на даден актив за определен период от време. За договор, който съдържа лизингов компонент и един или повече допълнителни лизингови или нелизингови компоненти, лизингополучателят разпределя възнаграждението по договора за всеки лизингов компонент въз основа на относителната единична цена на лизинговия компонент и съвкупната единична цена на нелизинговите компоненти. Относителната единична цена на лизинговите и нелизинговите компоненти се определя въз основа на цената, която лизингодателят или сходен доставчик би начислил на предприятието за този или подобен компонент поотделно. Ако наблюдаемата самостоятелна цена не е непосредствено достъпна, лизингополучателят прави приблизителна оценка на единичната цена, като използва в максимална степен наблюдаемите данни.

Предприятието определя срока на лизинговия договор като неотменим период на лизинга, заедно със:

- а) периодите, по отношение на които съществува опция за удължаване на лизинговия договор, ако е достатъчно сигурно, че лизингополучателят ще упражни тази опция;
- б) периодите, по отношение на които съществува опция за прекратяване на лизинговия договор, ако е достатъчно сигурно, че лизингополучателят ще упражни тази опция.

При оценката на това дали е достатъчно сигурно, че лизингополучателят ще упражни опцията да удължи или няма да упражни опцията да прекрати срока на лизинга, предприятието взема предвид всички факти и обстоятелства, които създават икономически стимул за лизингополучателя да упражни опцията да удължи или да не упражни опцията да прекрати срока на лизинга.

На началната дата лизингополучателят признава актива с право на ползване. На началната дата лизингополучателят признава едновременно и пасива по лизинга. На началната дата лизингополучателят оценява актива с право на ползване по цена на придобиване. Цената на придобиване на актива с право на ползване обхваща:

- а) размера на първоначалната оценка на пасива по лизинга;
- б) лизинговите плащания, извършени към или преди началната дата, минус получените стимули по лизинга;
- в) първоначалните преки разходи, извършени от лизингополучателя (търговски комисионни, юридически хонорари и други);
- г) оценка на разходите, които лизингополучателят ще направи за демонтаж и преместване на основния актив, възстановяване на обекта, на който активът е разположен, или възстановяване на основния актив в състоянието, изисквано съгласно реда и условията на лизинговия договор, освен ако тези разходи са направени за производството на материални запаси. Задължението за тези разходи се поема от лизингополучателя към началната дата или, вследствие използването на основния актив, през определен период.

На началната дата лизингополучателят оценява пасива по лизинга по настоящата стойност на лизинговите плащания, които не са изплатени към тази дата. Лизинговите плащания се дисконтират с лихвения процент, заложен в лизинговия договор, ако този процент може да бъде непосредствено определен. Ако този процент не може да бъде непосредствено определен, лизингополучателят използва диференциалния лихвен процент на лизингополучателя. На началната дата лизинговите плащания, включени в оценката на пасива по лизинга, обхващат следните плащания за правото на ползване на основния актив по време на срока на лизинговия договор, които не са платени към началната дата:

- а) фиксирани плащания минус подлежащите на получаване стимули по лизинга;
- б) променливи лизингови плащания, зависещи от индекс или процент, които са оценени според стойността на индекса или процента към началната дата;
- в) суми, които се очаква да бъдат дължими от лизингополучателя по гаранциите за остатъчна стойност;
- г) цената на упражняване на опция за покупка, ако е достатъчно сигурно, че лизингополучателят ще упражни тази опция;
- д) плащания на санкции за прекратяване на лизинговия договор, ако в срока на лизинговия договор е отразено упражняването на опция за прекратяването на договора от страна на лизингополучателя.

Когато прилага модела на цената на придобиване, лизингополучателят оценява актива с право на ползване по цена на придобиване:

- а) минус всички натрупани амортизации и всички натрупани загуби от обезценка;
- б) коригиран спрямо всяка преоценка на пасива по лизинга.

Лизингополучателят прилага изискванията за амортизация в МСС 16 Имоти, машини и съоръжения, когато амортизира актив с право на ползване. Ако собствеността върху актива се прехвърля на лизингополучателя по силата на лизинговия договор до края на срока на този договор или ако в разходите за актива с право на ползване е отразено упражняването на опция за закупуване от лизингополучателя, последният амортизира актива с право на ползване от

началната дата до края на полезния живот на основния актив. В противен случай лизингополучателят амортизира актива с право на ползване от началната дата до края на полезния живот на актива с право на ползване или до изтичането на срока на лизинговия договор, което от двете настъпи по-рано. Лизингополучателят прилага МСС 36 Обезценка на активи, за да определи дали активът с право на ползване е обезценен и да отчете всички установени загуби от обезценка.

Ако основният актив при договор за лизинг отговаря на дефиницията за инвестиционен имот, дружеството прилага МСС 40 за отчитане на актива с право на ползване. Една и съща политика за последваща оценка се прилага по отношение на собствените и по отношение на наетите инвестиционни имоти. Не е задължителна една и съща политика за последваща оценка по отношение на собствените и по отношение на наетите имоти, машини и съоръжения. Дружеството прилага модела на цената на придобиване за земи и сгради, които класифицира като активи с право на ползване, за разлика от собствените земи и сгради, за които се прилага модела на преоценената стойност.

След началната дата лизингополучателят преоценява пасива по лизинга, за да отрази промените в лизинговите плащания. Лизингополучателят признава сумата на преоценката на пасива по лизинга като корекция на актива с право на ползване. Ако обаче балансовата стойност на актива с право на ползване е намалена до нула и има по-нататъшно намаляване в оценката на пасива по лизинга, лизингополучателят признава остатъчна сума на преоценката в печалбата или загубата.

Лизингополучателят преоценява пасива по лизинга, като дисконтира коригираните лизингови плащания с коригиран дисконтов процент в следните случаи:

- а) има промяна в срока на лизинговия договор. Лизингополучателят определя коригираните лизингови плащания въз основа на коригирания срок на лизинговия договор;
- б) има промяна в оценката на опция за закупуване на основния актив, направена съобразно събитията и обстоятелствата във връзка с опция за закупуване. Лизингополучателят определя коригираните лизингови плащания, за да бъде отразена промяната в сумите, дължими съгласно опцията за закупуване.

Лизингополучателят отчита изменението на лизинговия договор като *отделен лизинг*, ако едновременно:

- а) изменението увеличава обхвата на лизинговия договор, като добавя правото на ползване на един или повече основни активи;
- б) възнаграждението по лизинговия договор се увеличава със сума, съизмерима със самостоятелната цена за увеличението в обхвата и евентуални корекции на тази цена за отразяване на обстоятелствата по конкретния договор.

Втори вариант е изменението в лизинговия договор да не е отчетено като отделен лизинг към датата на влизане в сила на изменението. В този случай лизингополучателят:

- а) разпределя възнаграждението в променения договор;
- б) определя срока на изменения лизингов договор;
- в) преоценява пасива по лизинга, като дисконтира коригираните лизингови плащания с коригиран дисконтов процент.

Ако изменение в лизингов договор не е отчетено като отделен лизинг, лизингополучателят отчита преоценката на пасива по лизинга като:

- а) намалява балансовата стойност на актива с право на ползване, за да отрази частичното или пълно прекратяване на лизинговия договор, за изменения на лизинговия договор, намаляващи неговия обхват. Лизингополучателят признава в печалбата или загубата всички доходи или загуби, свързани с частичното или пълното прекратяване на лизинговия договор;
- б) извършва съответните корекции на актива с право на ползване за всички други изменения на лизинговия договор.

Предприятието не прилага настоящия стандарт със задна дата по пълния ретроспективен метод в съответствие с МСС 8 Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки, с изчисляване на кумулативен ефект към 01.01.2018 г. Приложеният метод за преход е модифицираният ретроспективен метод, използван съгласно

възможностите за избор в стандарта. Този метод се прилага само за договори, които не са изпълнени към 01.01.2019 г., датата на първоначалното прилагане на стандарта. Признава се кумулативния ефект от първоначалното прилагане на този стандарт в корекция на салдото на неразпределената печалба в началото на годишния отчетен период, т.е. към 01.01.2019 г. По този метод не се извършват корекции на предходния сравнителен период в годишния финансов отчет.

2.20 Признаване на приходите и разходите

Счетоводните политики, специфични за предприятието, са разработени съгласно принципите на МСФО 15 относно основните приходни потоци на предприятието. При прилагане на стандарта предприятието анализира следните етапи:

1. Идентифициране на договора с клиент.
2. Идентифициране на отделните задължения за изпълнение в договора с клиент.
3. Определяне на цената на сделката в договора с клиент.
4. При необходимост разпределяне на цената на сделката към отделните задължения за изпълнение в договора с клиент.
5. Признаване на приход, включително при удовлетворяване на всяко отделно задължение в договора с клиент.

Предприятието отчита договор с клиент, който е в обхвата на настоящия стандарт, единствено когато са изпълнени всички от следните критерии:

- а) страните по договора са одобрили договора (в писмен вид, устно или в съответствие с други обичайни търговски практики) и са репнени да изпълняват съответните си задължения;
- б) предприятието може да идентифицира правата на всяка от страните по отношение на стоките или услугите, които се прехвърлят;
- в) предприятието може да идентифицира условията на плащане за стоките или услугите, които трябва да бъдат прехвърлени;
- г) договорът има търговска същност (т.е. в резултат от договора се очаква да се променят рискът, времевите параметри или размерът на бъдещите парични потоци на предприятието); както и
- д) има вероятност предприятието да получи възнаграждението, на което то има право в замяна на стоките или услугите, които ще бъдат прехвърлени на клиента. При оценяването на вероятността възнаграждението да бъде получено, предприятието взема предвид само способността и намерението на клиента да заплати размера на възнаграждението в изисквания срок. Размерът на възнаграждението, на което предприятието ще има право, може да бъде по-нисък от цената, посочена в договора, ако възнаграждението е променливо, тъй като предприятието може да предложи на клиента ценова отстъпка.

Предприятието не прилага настоящия стандарт със задна дата по пълния ретроспективен метод в съответствие с МСС 8 Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки, с изчисляване на кумулативен ефект към 01.01.2017 г. Приложеният метод за преход е модифицираният ретроспективен метод, използван съгласно параграф В36 на стандарта. Този метод се прилага само за договори, които не са изпълнени към 01.01.2018 г., датата на първоначалното прилагане на стандарта. Признава се кумулативния ефект от първоначалното прилагане на този стандарт в корекция на салдото на неразпределената печалба в началото на годишния отчетен период, т.е. към 01.01.2018 г. По този метод не се извършват корекции на предходния сравнителен период в годишния финансов отчет.

Допълнителни оповестявания за размера на въздействието, което прилагането на МСФО 15 оказва в настоящия отчетен период върху всяка отделна статия на финансовия отчет спрямо изискванията, прилагани до момента, както и обяснение на причините за съществени промени са представени по-долу:

Няма съществени промени при признаване на приходите през текущата финансова година в сравнение с прилаганата през предходната финансова година счетоводна политика.

Предприятието признава приходите, когато (или като) предприятието удовлетвори задължението за изпълнение, като прехвърли обещаната стока или услуга (т.е. актив) на клиента. Даден актив е прехвърлен, когато (или като) клиентът получи контрол върху този актив.

Идентифицирането и удовлетворяването на задълженията за изпълнение водят до прилагане на метод за признаване на прихода в определен момент от времето. Не се прилага метод за признаване на прихода в течение на времето. Запазват се използваните методи за признаване на прихода в сравнение с предходната финансова година. При необходимост от прилагане на метод за признаване на прихода в течение на времето се изчисляват приблизителни суми за оценка на евентуални гаранции, услуги по поддръжката, предварително заплатени такси и пред производствени разходи.

Само при необходимост се използват подходящи методи за приблизително оценяване на единичната продажна цена на стока или услуга, които включват, но не се ограничават до, следното:

а) подход на коригираната пазарна оценка - предприятието би могло да направи оценка на пазара, на който продава стоките или услугите си, и да изчисли приблизително цената, която клиентът на този пазар би бил готов да плати за стоките или услугите. Този подход може също да включва позоваване на цени за подобни стоки или услуги, предлагани от конкурентите на предприятието, и коригиране на тези цени, както е необходимо, за да отразяват разходите и маржовете на предприятието;

б) подход на очаквани разходи плюс марж - предприятието би могло да прогнозира очакваните си разходи, свързани с удовлетворяване на задължението за изпълнение, и след това да прибави подходящ марж за тази стока или услуга;

в) остатъчен подход - предприятието може да оцени приблизително единичната продажна цена, като се позове на общата цена на сделката минус сбора от наблюдавани единични продажни цени на други обещани в договора стоки или услуги.

При оценка на задълженията за изпълнение за удовлетворяване с времето, приходите се признават при положение, че дейността на предприятието не създава актив с алтернативна употреба за предприятието и то разполага с гарантирано право на плащане за дейността, извършена към съответната дата.

Ако задължение за изпълнение не е удовлетворено с течение на времето, предприятието удовлетворява задължението към определен момент във времето. За да се определи моментът, в който даден клиент получава контрол върху обещания актив и предприятието удовлетворява задължението за изпълнение, предприятието взема предвид изискванията относно контрола. В допълнение, предприятието взема предвид признаци за прехвърлянето на контрола, които включват, но не се ограничават до следното:

а) предприятието има съществуващо право на плащане за актива - ако клиентът е понастоящем задължен да заплати за актива, това може да означава, че в замяна клиентът е получил възможността да ръководи използването и да получава по същество всички останали ползи от актива;

б) клиентът има законното право на собственост върху актива - законното право на собственост може да показва коя страна по договора може да ръководи използването и да получава по същество всички останали ползи от актива или да ограничи достъпа на други предприятия до тези ползи. Следователно прехвърлянето на законното право на собственост върху актив може да означава, че клиентът е получил контрол върху актива. Ако предприятието запазва законното право на собственост само като защита срещу неплащане от страна на клиента, тези права на предприятието не възпрепятстват клиента да получи контрол върху актива;

в) предприятието е прехвърлило физическото владение върху актива - физическото владение на

клиента върху актива може да показва, че клиентът има способността да ръководи използването и да получава по същество всички останали ползи от актива или да ограничи достъпа на други предприятия до тези ползи. Въпреки това физическо владение може и да не съвпада с контрола върху даден актив. Например, в някои споразумения за обратно изкупуване и договори за консигнация, клиентът или получателят може да влязат във физическо владение върху актива, който предприятието контролира. И обратно, в някои договорености за фактуриране и задържане, предприятието може да запази физическото владение върху актив, който се контролира от клиента. Примери са споразумения за обратно изкупуване, споразумения за консигнация и договорености за фактуриране и задържане;

г) клиентът носи значителните рискове и ползи от собствеността върху актива - прехвърлянето към клиента на значителните рискове и ползи от собствеността върху актива може да показва, че той е получил възможността да ръководи използването и да получава по същество всички останали ползи от актива. Въпреки това при извършването на оценка на рисковете и ползите от собствеността върху обещания актив, предприятието изключва всякакви рискове, които поражда отделно задължение за изпълнение в допълнение към задължението за изпълнение, свързано с прехвърлянето на актива. Например, предприятието може да е прехвърлило контрола върху актива на клиента, но все още да не е удовлетворило допълнителното задължение за изпълнение, свързано с предоставянето на услуги по поддръжката във връзка с прехвърления актив;

д) клиентът е приел актива - приемането на актива от клиента може да показва, че той е получил възможността да ръководи използването и да получава по същество всички останали ползи от актива.

Предприятието признава приходите при прехвърляне на контрола, като е в ролята на принципал, тъй като притежава контрола върху стоките и услугите, преди да ги прехвърли към клиента. Съгласно договорните споразумения с клиентите предприятието не се явява агент при продажбата.

При определяне на цената на сделката предприятието коригира обещания размер на възнаграждението за въздействието на стойността на парите във времето, ако моментът на плащане, договорен (пряко или косвено) от страните по договора, по-рано за клиента или предприятието значителна полза от финансирането на прехвърлянето на стоките или услугите към клиента. При тези обстоятелства договорът съдържа значителен компонент на финансиране. Значителен компонент на финансиране може да съществува независимо от това дали обещаното финансиране е изрично посочено в договора, или се подразбира от условията за плащане, договорени от страните по договора. В обичайната дейност на предприятието няма значителен компонент на финансиране в договорите с клиенти.

При определяне на цената на сделката предприятието взема предвид условията на договора и обичайните си търговски практики. Цената на сделката е размерът на възнаграждението, на който предприятието очаква да има право в замяна на прехвърлянето на клиента на обещаните стоки или услуги, с изключение на сумите, събрани от името на трети страни (например данък върху продажбите). Обещаното в договора с клиента възнаграждение може да включва фиксирани суми, променливи суми, или и двете.

Естеството, времевите показатели и размерът на възнаграждението, обещано от клиента, влияят на приблизителната цена на сделката. При определяне на цената на сделката предприятието взема предвид въздействието на всички от следните:

- а) променливото възнаграждение;
- б) оценки на променливото възнаграждение, съдържащи ограничения;
- в) съществуването на значителен компонент на финансиране в договора;
- г) непарично възнаграждение; както и
- д) възнаграждение, дължимо на клиент.

Няма необходимост от разпределение на цената на транзакцията към отделните задължения за изпълнение. При евентуална необходимост от това се прилагат относителни самостоятелни продажни цени. В краен случай се прилага метод за приблизително оценяване на база на използването на наблюдаеми входящи данни.

Активите по договори с клиенти отразяват вземанията по признати приходи от продажби. През отчетния период са получени парични средства в резултат на погасяване на вземания по продадени продукция, стоки и услуги с прехвърляне на контрол. Пасивите по договори с клиенти отразяват задълженията по получени аванси за бъдещи продажби. През отчетния период са признати като приходи и в текущия резултат получените аванси за продадени продукция, стоки и услуги с прехвърляне на контрол. Към края на финансовата година активите по договори с клиенти са коригирани с подходящ модел на очакваната кредитна загуба по МСФО 9.

Оповестяването на приходите по категории отразява характера, времевите параметри и несигурността на приходите и паричните потоци, като води до разбиране на главните фактори. Същото важи за оповестяване на очакваната кредитна загуба. Основните оповестявания са представени по-нататък в приложенията.

Приходите включват справедливата цена на продадените стоки и услуги, нетно от данъци върху добавената стойност и предоставени отстъпки.

Разходите се признават в момента на тяхното възникване на база на документална обосновааност. Спазват се принципите на текущо начисляване и съпоставимост с приходите.

Разходите за бъдещи периоди се отлагат за признаване като текущ разход за периода, през който договорите, за които се отнасят, се изпълняват. Стопанската изгода на разсрочените разходи е обвързана със следващ отчетен период.

2.21 Разпределение на дивиденди

Разпределението на дивиденди на акционерите на Дружеството се признава като задължение във финансовите отчети в периода, в който е одобрено.

3 Управление на финансовия риск

3.1 Фактори, определящи финансовия риск

Осъществявайки дейността си, Дружеството е изложено на многообразни финансови рискове: пазарен риск (включващ валутен риск, риск от промяна в справедливата стойност на финансовите инструменти под влияние на пазарните лихвени нива и ценови риск), кредитен риск, ликвиден риск и риск от промяна на бъдещите парични потоци в резултат на промяна в пазарните лихвени нива. Програмата на Дружеството за цялостно управление на риска е съсредоточена върху непредвидимостта на финансовите и стоковите пазари и има за цел да намали евентуалните неблагоприятни ефекти върху финансовия резултат на Дружеството.

(a) Пазарен риск

(i) Валутно-курсов риск

Дружеството не е изложено на съществен риск, свързан с валутните курсове, тъй като повечето от неговите активи, пасиви и сделки са деноминирани в български лева или евро, и левът е вързан за еврото, според правилата на Валутния съвет. Извършва се редовен контрол върху елементите на баланса с цел минимизиране излагането на валутно-курсов

риск. Основните рискове възникват при деноминирания в щатски долари вземания от клиенти. При тях се предприемат действия за хеджиране на тези рискове.

(ii) Ценови риск

Дружеството е изложено на риск от промяна на цената на търгуваните стоки поради това, че стоките с които търгува са изцяло зависими от световните пазари и моментната конюнктура на пазарите на зърнени и маслодобивни култури. За целите на управлението на ценовия риск, произтичащ от непредвидимите промени на световните стокови пазари, ръководството следи непрекъснато тенденциите на основните световни стокови борси и се съобразява с тях.

(iii) Риск от промени в паричните потоци и справедливите стойности в резултат на промяна на лихвените нива

Лихвеният риск е свързан с възможността лихвените равнища при които "ВИТАГРЕЙН БГ" АД финансира своята дейност, да се повишат и в резултат нетните приходи на дружеството да намалее. Появата на нестабилност във финансовата система в страната ни като цяло е предпоставка за увеличение на лихвения риск.

Този риск може да бъде управляван посредством използване на различни източници за финансиране - търговски заеми, вътрешно-фирмена задлъжнялост, банкови кредити и др. "ВИТАГРЕЙН БГ" АД към 31.12.2023 г. има краткосрочни заеми от банки в размер на 22 056 хил. лв. и дългосрочни заеми от банки в размер на 391 хил. лв.

(б) Кредитен риск

В Дружеството няма значителна концентрация на кредитен риск. Дружеството е установило политики, подsigуряващи извършването на продажби на клиенти с подходяща кредитна история. Кредитният риск произлиза основно от пари и парични еквиваленти и депозити в банки и други финансови институции. Ръководството не очаква съществени загуби, в следствие на неизпълнение на задълженията на своите контрагенти.

(в) Ликвиден риск

Предпазливото управление на ликвидния риск предполага поддържане на достатъчно количество парични средства, както и възможности за допълнително финансиране с кредити и за закриване на пазарни позиции. Поради динамичната природа на основните типове бизнес, Ръководството има за цел да постигне гъвкавост във финансирането, като поддържа достатъчно разрешени кредитни линии.

(г) Политически риск

Политическият риск отразява влиянието на политическите процеси в страната върху стопанския и инвестиционния процес и по-конкретно върху възвращаемостта на инвестициите. Степента на политическия риск се определя с вероятността от неблагоприятни промени в икономическата политика или законодателни промени, влияещи неблагоприятно на стопанския и инвестиционния климат в страната.

Влизането в Европейския съюз и въвеждането на европейските норми и правила действа в посока на намаляване на политическия риск, което също влияе положително и върху дейността на "ВИТАГРЕЙН БГ" АД.

Ръководството на дружеството се стреми да минимизира влиянието на политическия риск.

(д) Секторен риск

Поражда се от влиянието на технологичните промени в отрасъла върху доходите и паричните потоци, агресивността на мениджмънта, силната конкуренция на външни и вътрешни производители и търговци и др.

По отношение на дейността на "ВИТАГРЕЙН БГ" АД секторният риск е увеличен, тъй като с всяка изминала година се изостря конкурентната борба на пазара на зърнени култури.

(е) Фирмен риск

Фирменият риск е свързан с естеството на дейност на дружеството, като за всяко дружество е важно да се възвърнат направените инвестиции.

Основният фирмен риск за "ВИТАГРЕЙН БГ" АД е свързан с възможни различия в търсенето и предлагането на зърнени култури, в предпочитанията на потребителите или в резултат на засилената конкуренция. Така рискът може да окаже отрицателно въздействие върху продажбите и съответно върху приходите на дружеството. Чрез анализ на основните фактори, влияещи върху получаваните приходи дружеството може да намали влиянието на риска. Фирменият риск обединява бизнес риска и финансовият риск.

Дружеството е страна по съдебни спорове.

Предприятието е заложено в полза на банки. Има вписан залог на търговското предприятие в търговския регистър, залог на вземания, залог на стоки.

Фирменият риск обединява бизнес риска и финансовият риск.

(ж) Бизнес риск

Бизнес рискът се определя от спецификата на дейността на дружеството. Това е несигурността за получаване на приходи, която зависи от множество фактори. За продаваните от "ВИТАГРЕЙН БГ" АД стоки, търсенето е обусловено главно от показателите цена-качество, както и обем на производството. Основните рискове са свързани с изостряне на конкуренцията в отрасъла.

3.2 Управление на капиталовия риск

Целите на Дружеството при управление на капитала са да защитят способността на Дружеството да продължи като действащо предприятие с цел да осигури възвръщаемост за акционерите и поддържане на оптимална капиталова структура, за да се намали цената на капитала.

За да поддържа или изменя капиталовата структура, Дружеството може да коригира сумата на изплатените дивиденди, да върне капитал на акционерите, да емитира нови акции или да продаде активи, за да изплати дългове.

3.3 Определяне на справедливите стойности

Справедливата стойност на финансовите инструменти, търгувани на активен пазар се базира на средните пазарни котировки към датата на баланса.

Приема се, че номиналната стойност минус очакваните кредитни корекции на търговските вземания и задължения, е близка до тяхната справедлива стойност. Справедливата стойност на финансовите пасиви за целите на оповестяването се изчислява чрез дисконтирането на бъдещите договорни парични потоци с лихвен процент, който Дружеството очаква да договори за подобни пасиви към датата на баланса.

4 Значими счетоводни приблизителни оценки и преценки

Приблизителните оценки и преценки са базирани на натрупан опит и други фактори, включително очаквания за бъдещи събития при наличните обстоятелства. Достоверността на приблизителните оценки и преценки се преразглежда редовно.

4.1 Значими счетоводни приблизителни оценки и предположения

Дружеството извършва приблизителни оценки и преценки за целите на счетоводното отчитане и оповестяване, които могат да се различават от фактическите резултати. Значимите счетоводни приблизителни оценки, при които има значителен риск от

последваща съществена корекция на балансовите стойности на активите и пасивите, са посочени по-долу:

(а) Данъци върху дохода

Дружеството е данъчен субект, попадащ под юрисдикцията на данъчната администрация. Значителна преценка е необходимо да бъде направена за определянето на данъчната провизия. Съществуват множество операции и изчисления, за които окончателно определения данък е неуточнен в нормалния ход на дейността. Дружеството признава пасиви за очаквани данъчни задължения на база на преценка на ръководството. Когато окончателния данъчен резултат е различен от първоначално отчетените суми, тези разлики ще имат влияние върху краткосрочния данък и провизиите за временни данъчни разлики в периода на данъчните ревизии.

При определяне на данъците върху дохода се спазват изискванията на МСС 12 Данъци върху дохода.

(б) Справедлива стойност на финансови инструменти

Справедливите цени на котираните инвестиции на активни пазари са базирани на текущите пазарни цени. Ако няма активен пазар за финансов инструмент, Дружеството установява справедливите цени, като използва оценъчни модели. Това включва използване на последни сделки, извършени по справедливи цени, дисконтирани парични потоци, модели за оценки на опции, и други модели, използвани от пазарните участници. Моделите за оценка отразяват текущите пазарни условия на датата на оценката, които може и да не са представителни за пазарните условия преди и след тази дата. Към датата на баланса ръководството преглежда неговите модели за да се подsigури, че те подходящо отразяват текущите пазарни условия, включително относителната ликвидност на пазара и кредитния спред.

При определяне на справедливата стойност на финансовите инструменти се спазват изискванията на МСФО 13 Оценяване по справедлива стойност

(в) Обезценки на вземания

При извършване на обезценки на вземанията, ръководството на Дружеството оценява размера и периода на очакваните бъдещи парични потоци свързани с вземанията въз основа на своя опит за сходни по характер вземания, като взема под внимание и текущите обстоятелства за вземанията, прегледани за обезценка.

При определяне на кредитния риск на вземанията и другите финансови инструменти се спазват изискванията на МСФО 9 Финансови инструменти.

Отчитане по сегменти

Информацията за дейността по сегменти е съгласно изискванията на МСФО 8

Предприятието не оповестява секторна информация, тъй като не е публично и не попада в обхвата на изискванията за оповестяване на секторна информация.

Имоти, машини и съоръжения

	Земя и сгради	Машини и съоръжения	Транспортни средства	Стопански инвентар и други	Компютри	Общо
На 01 Януари 2022 г.						
Отчетна (преоценена) стойност	4 290	10 721	903	569	82	16 565
Натрупана амортизация	737	6 387	741	348	80	8 293
Балансова стойност	3 553	4 334	162	221	2	8 272

Към 31 декември 2022г.

Балансова стойност в началото на периода	3 553	4 334	162	221	2	8 272
Новопридобити	848	9	19	69	6	951
Отписани	401	90				491
Разход за амортизация	136	402	72	49	3	662
Преоценка						
Балансова стойност в края на периода	3 864	3 851	109	241	5	8 070

На 31 декември 2022 г.

Отчетна (преоценена) стойност	4 736	10 636	900	638	88	16 998
Натрупана амортизация	872	6 785	791	397	83	8 928
Балансова стойност	3 864	3 851	109	241	5	8 070

Към 31 декември 2023 г.

Балансова стойност в началото на периода	3 864	3 851	109	241	5	8 070
Новопридобити	6	31		35	4	76
Отписани				24		24
Разход за амортизация	149	373	39	46	5	612
Преоценка						
Балансова стойност в края на периода	3 721	3 509	70	206	4	7 510

На 31 декември 2023 г.

Отчетна (преоценена) стойност	4 742	10 667	900	649	92	17 050
Натрупана амортизация	1 021	7 158	830	443	88	9 540
Балансова стойност	3 721	3 509	70	206	4	7 510

В колона Транспортни средства са включени и активи – Бетонери/Пътни настилки с балансова стойност – 0 хил. лв. Посочените дълготрайни активи се намират в зърнобазите на фирмата в градовете Генерал Тошево и Свищов.

Към 31 Декември на текущата година имотите, машините и съоръженията включват по балансова стойност земи за 1 006 хил. лв. и сгради за 2 715 хил. лв. Към края на предходната година показателите са съответно 1 006 хил. лв. и 2 858 хил. лв.

През текущата година в групата Стопански инвентар и други са представени разходи за придобиване в размер на 80 хил. лв. Същият показател е 69 хил. в края на предходната година.

Дружеството използва в дейността си напълно амортизирани активи от групата Имоти, машини и съоръжения с отчетна стойност към 31.12.2023 г. в размер на 1 919 хил. лв.

В стопанската дейност не се използват значими дълготрайни активи, които са чужда собственост.

Имотите, машините и съоръженията са оценени с годишна оценка - себестойност, намалена с натрупаните амортизации. Според ръководството на дружеството балансовата стойност на активите не е по-малка от възстановимата им стойност, поради което няма необходимост от обезценка.

Активите са потвърдени с годишна инвентаризация.

Инвестиционните имоти след тяхното първоначално придобиване се отчитат по модела на справедливата стойност. Годишната оценка съвпада с първоначалната цена на придобиване.